

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2024 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Ciepłińskiego

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2024 r.

sprawy **G. J.**

oskarżonego z art. 278 §1 kk w zw. z art. 12 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 28 lutego 2023 r. sygn. akt II K 377/22

I. w zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. P. 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem kosztów obrony sprawowanej z urzędu wobec G. J. w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 509/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 28 lutego 2023 r., sygn. akt II K 377/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**2.1. Ustalenie faktów**

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		G. J.	oskarżony w chwili zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem	opinia sądowo - psychiatryczna	k.222-224
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów**2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów**

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	opinia sądowo psychiatryczna	wiarygodna i rzetelna, nie była kwestionowana przez strony

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut obrońcy oskarżonego	
1	1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 4 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. poprzez niedążenie Sądu do ustalenia stopnia poczytalności oskarżonego G. J. w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu oraz oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych psychiatrów i psychologa, w sytuacji gdy oskarżony na rozprawie w dniu 16 lutego 2023 roku oświadczył, że leczy się psychiatrycznie, cały czas zażywa leki psychotropowe oraz przebywał w szpitalu psychiatrycznym w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

P., a nadto już we wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu z dnia 18 maja 2022 roku wskazywał on, że leczy się psychiatrycznie i wnosił o przeprowadzenie badania psychiatrycznego;

II. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to: art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. polegającą na:

a) pominięciu w toku dokonywania analizy i oceny całokształtu zgromadzonych w sprawie okoliczności i dowodów zmierzających do ustalenia stanu faktycznego, dowodu z wyjaśnień oskarżonego G. J. złożonych przez niego na rozprawie w dniu 16 lutego 2023 roku, który został przeprowadzony w toku postępowania, zaś Sąd nie wypowiedział się czy dowód ten jest wiarygodny czy niewiarygodny;

b) uznaniu, że nagranie z monitoringu znajdujące się na płycie cd potwierdza okoliczność, że oskarżony G. J. dopuścił się zarzucanego mu czynu polegającego na dokonaniu kradzieży 18 ciśnieniomierzy i 4 termometrów, w sytuacji gdy z nagrania tego wynika, że oskarżony G. J. mógł zabrać co najwyżej jedynie 2 ciśnieniomierze;

III. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oskarżony G. J. działając wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi oskarżonymi zabrał w celu przywłaszczenia łącznie 18 ciśnieniomierzy i 4 termometry, w sytuacji gdy biorąc pod uwagę całokształt okoliczności przedmiotowej sprawy, brak jest

	danych uzasadniających powyższy wniosek.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego jest niezasadna. Argumenty w niej przedstawione nie zyskały aprobaty Sądu Odwoławczego, gdyż stanowią głównie polemikę z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Analiza akt przedmiotowej sprawy prowadzi do wniosku, że zaskarżony wyrok wydany został z poszanowaniem przepisów art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. Jedynie na uwzględnienie zasługiwał wniosek o dopuszczenia dowodu z opinii sądowo - psychiatrycznej, który po zebraniu dokumentacji medycznej przez Sąd Okręgowy, został uwzględniony. Jak wynika z treści wiarygodnej opinii sądowo- psychiatrycznej oskarżony w chwili zarzucanego mu czynu mógł prawidłowo rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem. U badanego rozpoznano uzależnienie od alkoholu (k.224). Wobec podjęcia tych czynności zarzuty apelacji zawarte w pkt I stały się nieaktualne wobec jednoznacznego wyjaśnienia stanu poczytalności oskarżonego.</p> <p>Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 12 stycznia 2016 r. II AKa 151/15 wyjaśnienia oskarżonego, jako dowód w sprawie stanowiący wypowiedź osoby najbardziej zainteresowanej przebiegiem - a przede wszystkim - wynikiem postępowania karnego, zawsze należy oceniać ze szczególną wnikliwością. W pierwszej</p>		

kolejności należy mieć na uwadze, że złożone w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnienia oskarżonego przeważnie będą posiadały większy walor dowodowy, aniżeli wyjaśnienia złożone w postępowaniu jurysdykcyjnym. Wpływ na to mogą mieć różne czynniki, w szczególności krótszy upływ czasu dzielącego złożenie wyjaśnień i chwilę popełnienia przestępstwa, z czym z kolei wiąże się to, że podejrzany składa je w zgodzie ze swoją najlepszą wiedzą i pamięcią, nie ma czasu na przygotowanie swoich wyjaśnień, które byłyby ukierunkowane na uniknięcie odpowiedzialności karnej. Ponadto bardzo często na tym etapie żałuje popełnienia czynu zabronionego i chce aby złożone wyjaśnienia uczyniły zadość nagannemu zachowaniu. Oczywiście jest również to, że przyznanie się do winy czy też przejawianie krytycznego stosunku do popełnionego przestępstwa może i z reguły powinno być rozstrzygane jako okoliczność łagodząca. (por. Gruszecka D., [w:] Skorupka J. (red.) i in., *Proces karny*, Warszawa 2017, s. 427). Co do tego nie powinno być wątpliwości, gdyż są to okoliczności powszechnie znane i wiedział o tym oskarżony, który jako osoba wielokrotnie karana, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, miał świadomość wagi składanych wyjaśnień, a szczególności tych, w których oskarżony przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Złożone wówczas przez oskarżonego wyjaśnienia były spójne, logiczne, precyzyjne. Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego szczegółowo opisał co nim kierowało przy dokonywaniu kradzieży i z kim dokonywał tych kradzieży,

Chciał, aby wymierzono mu karę ograniczenia wolności.

Ponadto oskarżony R. Z. w sposób logiczny i spójny zrelacjonował przebieg zdarzeń, opisując z kim dokonywał kradzieży oraz co ukradli. Wskazał, że dwa ciśnieniomierze pozostawiono w lombardzie, zaś pozostałe sprzedawali przypadkowo spotkanym ludziom na bazarku w G.. Podobne wyjaśnienia składał oskarżony M. S., a wszystkie te wypowiedzi tworzą logiczny ciąg wskazujący, że dokonanych kradzieży było więcej niż dwie. Taką wersję przyjął Sąd I instancji, a więc logicznym jest, że odrzucił on wyjaśnienia oskarżonego G. J. złożone w postępowaniu sądowym. Należy podkreślić, że oskarżeni wyjaśnienia podpisali i nie składali żadnych zastrzeżeń co do dokonanych zapisów (k.40, 45, 51). Jednocześnie z ich wyjaśnień wynika, że razem postanowili, że będą dokonywać kradzieży w jednej konkretnej aptece, gdyż „zmusiła ich” do tego sytuacja majątkowa i potrzeba uzyskania gotówki, co stanowiło ich porozumienie, które było realizowane, aż do końca czyli do sprzedaży przedmiotów.

Niezasadne jest również stwierdzenie przez skarżącego, że błędem było odrzucenie wyjaśnień złożonych przez oskarżonego w toku postępowania sądowego. W zasadzie skarżący nie wskazał dlaczego wyjaśnienia złożone prawie rok po zatrzymaniu mają być wiarygodne. Próba wykazania, że oskarżony miał znajdować się w stanie nietrzeźwości w chwili przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym nie powiodła się, gdyż nie wynika z żadnych okoliczności, a sam

oskarżony mówił o tym w trybie przypuszczającym. Istotne, że oskarżony wskazywał taką ilość skradzionych przedmiotów, aby mieściła się w progu dla wykroczenia. Istotne jest, że oskarżony jako osoba wielokrotnie karana (k.118) miał pełną świadomość jakie znaczenie mają składne wyjaśnienia, a w szczególności te w których osoba przyznaje się do popełnienia zarzucanego czynu. Oskarżony nie zgłaszał żadnych uwag do protokołów przeprowadzanych czynności przez funkcjonariuszy policji, podpisał dokumenty, a wyjaśnienia zmienił rok od zdarzenia.

Sąd II instancji w pełni podzielił analizę i ocenę dowodów dokonaną przez Sąd merytoryczny, który dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o wszystkie przeprowadzone w sprawie dowody, ocenione swobodnie, zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, w sposób pozbawiony luk logicznych, niejasności i sprzeczności. Nie ulega przy tym wątpliwości, że Sąd Rejonowy rozważył dowody w ich całokształcie i wzajemnym powiązaniu ze sobą oraz dokonał trafnego i słusznego wyboru, szczegółowo i przekonująco wskazując, które z nich zasługują na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności, a którym należy tego przymiotu odmówić i z jakich przyczyn. Zachował przy tym nakazany ustawą obiektywizm w stosunku do stron procesowych. W niniejszej sprawie nie zaistniały także wątpliwości, których nie dało się usunąć w drodze postępowania dowodowego, a tylko takie, zgodnie wytycznymi płynącymi art. 5 § 2 kpk,

winy być rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 maja 2021 r. II AKa 364/20 treść aktualnie obowiązującego przepisu art. 455a k.p.k. jest jasna i świadczy o tym, że uzasadnienie wyroku nie decyduje o tym, czy możliwa jest kontrola instancyjna zapadłego orzeczenia. Kontrola taka jest możliwa zawsze, gdyż sąd odwoławczy dysponując dowodami przeprowadzonymi przez sąd I instancji może dokonać samodzielnej kontroli prawidłowości ich oceny. Jednocześnie same braki uzasadnienia zaskarżonego wyroku, choćby były one bardzo poważne, nie mogą zatem w obowiązującym stanie prawnym (wobec treści art. 455a k.p.k.) doprowadzić do uchylecia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Reasumując powyższe uwagi przypomnieć należy, iż zarzut odwoławczy naruszenia art. 424 § 1 k.p.k. może być skuteczny, ale tylko wyjątkowo, o ile motywy rozstrzygnięcia sądu I instancji są zupełnie nieprzejrzyste, wewnętrznie sprzeczne, nie odnoszące się do materiału dowodowego, nie wyjaśniając żadnych kluczowych kwestii.

Zarzut odwoławczy błędu w ustaleniach faktycznych nie może polegać wyłącznie na polemice z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sąd I instancji. Skarżący nie wykazał, aby zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez Sąd Rejonowy z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego nie odpowiadała prawidłowości rozumowania z

uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Ponadto, wobec bezzasadności wskazanych powyżej zarzutów obrazy przepisów prawa procesowego, za bezzasadny uznać także należy wywiedziony na ich podstawie wtórny zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, poczynionych przez Sąd I instancji. W doktrynie i orzecznictwie ugruntowany jest bowiem pogląd, iż jeśli Sąd meriti nie naruszył żadnego z przepisów ze sfery gromadzenia i oceny dowodów, to brak jest podstaw do kwestionowania ustaleń faktycznych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 lipca 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt II AKa 171/15). Zgodnie z powszechnie akceptowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, ustalenia faktyczne wyroku tylko wtedy nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, gdy poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz prowadzi do sędziowskiego przekonania, odzwierciedleniem którego powinno być uzasadnienie orzeczenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1974 roku w sprawie o sygnaturze akt II KR 114/74). Mając na względzie, iż Sąd I instancji dokonał należytej oceny zgromadzonego w toku sprawy materiału dowodowego, to ustalenia faktyczne poczynione w niniejszej sprawie uznać należało za prawidłowe. Właściwa ocena zgromadzonego w toku przedmiotowego postępowania materiału dowodowego dała podstawy do uznania winy oskarżonego G. J. w zakresie zarzucanego mu czynu. Załączone

do akt zdjęcia z monitoringu mają charakter wrywkowy, co wynika z protokołu oględzin i nie obejmują wszystkich dni wskazanych w akcie oskarżenia. Uwagi te odnoszą się również do zapisu monitoringu, zaś zapis ten nie zawsze obejmuje zarówno wnętrze, jak teren na zewnątrz apteki w odniesieniu do konkretnych dni. Wobec powyższego ten materiał dowody nie może być wyznacznikiem do przyjęcia odpowiedzialności w zakresie wskazywanym przez oskarżonego w toku postępowania sądowego.

Sąd Okręgowy podziela argumenty zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 stycznia 2018 r. II AKa 275/17, iż w realiach wniesionego w niniejszej sprawie środka odwoławczego Sąd Okręgowy nie ma podstaw, by na skutek jego treści odnieść się do wymiaru orzeczonej wobec oskarżonego kary. Zgodnie z treścią art. 433 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w zakresie zaskarżenia, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu - również w granicach podniesionych zarzutów, uwzględniając treść art. 447 § 1-3, a w zakresie szerszym w wypadkach wskazanych w art. 435, art. 439 § 1, art. 440 i art. 455. Z powołanej regulacji literalnie wynika więc, że sąd odwoławczy rozpoznając sprawę związany jest podniesionymi zarzutami. Oznacza to, że w sytuacji zaskarżenia wyroku w całości, a zarazem przy braku podniesienia odrębnych zarzutów w zakresie kary, sąd odwoławczy może odnieść się do jej wymiaru jedynie przez pryzmat art. 440 k.p.k. Możliwość odniesienia się przez sąd odwoławczy do wymierzonej oskarżonemu kary, na

skutek domniemania z art. 447 § 1 k.p.k., może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy uwzględniony został którykolwiek z zarzutów podniesionych co do winy, a skutkujący koniecznością zmiany ustaleń faktycznych będących podstawą zaskarżonego wyroku.	
Wniosek	
zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie popełnienia czynu z art. 119 § 1 kw i wymierzenie kary wolnościowej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
bezzasadność zarzutów warunkowała bezzasadność wniosków	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 28 lutego 2023r. sygn. akt II K 377/22 utrzymano w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność zarzutów warunkowała bezzasadność wniosku o zmianę wyroku.	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II., III.	Sąd Odwoławczy na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 634 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r. (Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 t.j.) zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, gdyż oskarżony jest osobą bezrobotną obecnie. Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. P. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT)

tytułem sprawowanej z urzędu obrony oskarżonego w toku postępowania odwoławczego (§ 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu – Dz. U. z 2016 r., poz. 1714).

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 28 lutego 2023r. sygn. akt II K 377/22		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana